

คดีหมายเลขดำที่ ผบE๓๘๘๖/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ ผบE๕๐๖๖/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแขวงเชียงราย

วันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ความแพ่ง

ระหว่าง

บริษัทชโย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) โจทก์

นางสาววิลาวรรณ เงินหา ที่ ๑

นางสาวภัทรวดี มณีภาส ที่ ๒ จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ ค่าประกัน สิทธิเรียกร้อง

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย
ในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ
แก่โจทก์

จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ แต่ศาลเห็นสมควรสืบพยานตามข้ออ้าง
ของโจทก์เพื่อประโยชน์ในการพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี จึงมีคำสั่งให้สืบพยานเกี่ยวกับ
ข้ออ้างของโจทก์ไปฝ่ายเดียว

พิเคราะห์คำฟ้อง พยานหลักฐานของโจทก์ โดยจำเลยทั้งสองขาดนัด
ยื่นคำให้การแล้ว โจทก์มีนางสาวเสาวภา ชัยธรรมสกุล ทนายโจทก์และในฐานะผู้รับมอบอำนาจ

/ช่วงโจทก์...

ศาลยุติธรรม

- ๒ -

ช่วงโจทก์มาเบิกความประกอบพยานเอกสารที่อ้างส่งในระบบรับส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของศาล ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อ ISUZU รุ่น D-MAX หมายเลขทะเบียน บย ๑๑๒๔ ลำพูน ไปจากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ตกลงราคาเช่าซื้อไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงิน ๔๖๒,๗๕๐ บาท ตกลงชำระเป็นรายงวดรวม ๘๔ งวด เริ่มชำระงวดแรกในวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ งวดต่อไปชำระภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือน และมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกันตามสัญญา ภายหลังทำสัญญาจำเลยที่ ๑ ผ่อนชำระค่าเช่าซื้อแก่ธนาคารเพียง ๗ งวด เป็นเงิน ๓๘,๕๖๕.๔๕ บาท แล้วผิดนัดชำระหนี้ตั้งแต่งวดที่ ๘ งวดประจำวันที ๕ กันยายน ๒๕๖๒ เป็นต้นมา ต่อมาภายหลังธนาคารกลับเข้าครอบครองรถยนต์ที่เช่าซื้อ และได้รับเงินจากการขายทอดตลาดรถคันดังกล่าว เป็นเงิน ๑๐๒,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ธนาคารโอนสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยทั้งสองให้แก่โจทก์ โจทก์บอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องและทวงถามให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้แล้ว เห็นว่า จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์จากธนาคารแล้วผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดที่ ๘ งวดประจำวันที ๕ กันยายน ๒๕๖๒ เป็นต้นมา ต่อมาธนาคารกลับเข้าครอบครองรถยนต์ที่เช่าซื้อ และได้รับเงินจากการขายทอดตลาดรถคันดังกล่าว เช่นนี้เมื่อพิจารณาเหตุที่ธนาคารเจ้าหนี้เดิมมีสิทธิบอกเลิกสัญญาแก่จำเลยที่ ๑ ผู้เช่าซื้อได้ต่อเมื่อจำเลยที่ ๑ ผู้เช่าซื้อผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อเป็นเวลาสามงวดติดต่อกัน แล้วบริษัทเจ้าหนี้เดิมมีหนังสือบอกกล่าวเรียกให้ผู้เช่าซื้อชำระเงินภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแล้ว ผู้เช่าซื้อไม่ชำระ ธนาคารจึงจะมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ตามสัญญา แม้โจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องจากธนาคารเจ้าหนี้เดิมและมีหนังสือบอกกล่าวแจ้งการโอนไปยังจำเลยทั้งสองแล้ว โจทก์จึงเป็น

ผู้รับ

- ๓ -

ผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวมาโดยชอบ แต่ทางนำสืบโจทก์ไม่ปรากฏว่าธนาคารเจ้าหนี้เดิมได้มีหนังสือบอกกล่าวเรียกให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงินภายใน ๓๐ วัน อันจะถือว่าเมื่อครบกำหนดแล้ว จำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ธนาคารจึงมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ แต่เมื่อธนาคารกลับเข้าครอบครองรถและจำเลยที่ ๑ ส่งมอบให้โดยไม่ปรากฏว่าบริษัทรับไว้โดยอดเอื้อนใด ๆ ถือเป็นพฤติการณ์ว่าธนาคารและจำเลยที่ ๑ ต่างสมัครใจเลิกสัญญาต่อกันโดยปริยายในวันส่งมอบรถดังกล่าว อันเป็นการเลิกสัญญาด้วยเหตุอื่นมิใช่การเลิกสัญญาตามข้อสัญญาที่มีผลมาจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผิดสัญญาเช่าซื้อ คู่สัญญาจึงไม่มีสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาเช่าซื้ออีกต่อไป โจทก์ซึ่งเป็นผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องมาจากผู้โอน ย่อมมีสิทธิเช่นเดียวกันกับผู้โอน จึงไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายที่ต้องชำระโดยอาศัยข้อสัญญาตามสัญญาเช่าซื้อซึ่งระงับไปแล้วได้จากจำเลยที่ ๑ ได้ คงมีสิทธิเรียกค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์ที่เช่าซื้อในระหว่างจำเลยที่ ๑ ครอบครองนับแต่วันผิดนัดจนถึงวันส่งมอบรถที่เช่าซื้อคืนเท่านั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แต่ที่โจทก์นำสืบว่าเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ธนาคารได้ติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนจากจำเลยที่ ๑ และได้รับมอบรถมาแล้ว โจทก์เพียงกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีพยานหลักฐานมาสนับสนุนว่าธนาคารได้รับรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนในวันดังกล่าวหรือไม่ จึงไม่อาจกำหนดค่าขาดประโยชน์ให้ได้เช่นกัน เมื่อจำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ชั้นต้นไม่ต้องรับผิดชอบจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้ำประกันจึงไม่ต้องรับผิดชอบ

พิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวงให้เป็นพับ./

นางสาวอารยา เรืองศิลป์

